

Ny intensiv möteshöst i Väst

Båtmöte i Skärhamn

Årets västra båtmöte förlades till Skärhamn och den 28 augusti, en dag då vårt möte sammanföll med en stor triathlontävling som hölls i Skärhamn med omnejd. Den månghövudade delta-garskaran (i tävlingen) hade som uppgift att genomföra en ”halv Iron Man” vilket betyder att simma 1800 m, cykla 9 mil och avsluta det hela med att springa en halvmara, d.v.s. ca 21 km. Det var alltså trängre runt tävlingsbanan än i hamnen. Vi hade trots veckans mycket hårda väder lyckats locka fyra båtar, nämligen *Bobiette*, *Mother of Pearl*, *Josefin* och *Calluna* med besättningar, och dessutom fotledes besättningarna Marek utan Vagant, Liljeberg utan Moatjé, Ottosson utan Missy och Haeger utan Linnea. Vi hann få ytterligare en medlem under helgen, Hans-Joachim Schmitt med hustru Andrea från Heidelberg och med hyrd båt, som Callunas besättning träffat likaledes inblåsta i Hunnebostrand under veckan och lyckats intressera för OEYC.

Katarina och Christer fanns på plats med *Mother of Pearl* när *Calluna* seglade in redan på torsdagens eftermiddag. Vi hade haft en underbar avslutning på tillseglingsveckan, som vi i alltför stor utsträckning tillbringat inblåsta, med en fin segling från Kornö ända in i Skärhamn. Katarina skulle hem och jobba på fredagen, men vi fick tillfälle att umgås lite med Christer på kvällen.

På fredagen utökades båtkretsen successivt med *Bobinette* och *Josefin*, själva fick vi besök ombord av dotter och måg från Stockholm, men Skärhamn var fullt med förströelse i form av Nordiska Akvarellmuseet med en fantastisk utställning av Andrew Wyatt, i tillägg till alla förberedelser inför Triathlontävlingen. Bl.a. satte våra medlemsvänner Gunilla och Elias i OE32 *Non Sine* upp ett tält för att kunna erbjuda mätning av blodtryck och blodsocker på hugande spekulanter, t.ex. er rapportör – en god idé visade det sig.

Lördagen var den egentliga ankomstdagen och då anlände framemot middagstid den landtransporterade kontingenten till gemensamma övningar på bryggan och i båtarna. God tid gavs för besök på Akvarellmuseum och tävlingsarena i det vackra vädret.

Stora samlingen skedde mot kvällen i Församlingshemmet, en mycket trevlig och funktionell lokal med strålande utsikt över Västerhavet.

Egna medtagna kulinariska finesser och vinputeller avsmakades, och diskussionens vågor svepte över borden. Riktigt ordentlig fart tog resonemangen när vi senare samlades i sällsкаpssofforna runt kaffe och tilltugg. Bland många andra ämnen avhandlades ”Metoder och Filosofier vid korsande av högt trafikerade leder”, t.ex. T-leden på väg till Skagen, AIS, Ankring, Motorbyte mm.

Synpunkter runt OEYC Väst ventilerades också, bl.a. fördes önskeål fram om förenk-

ling av vår webbsida, inte minst Forum som uppfattas som svårtillgängligt av en del. Leif tog upp möjligheten till viss samverkan med Svenska Fyrskällskapet, t.ex. gemensamma möten med föredrag. Det framfördes önskemål om generella tekniska sammankomster, utan fastlagd agenda och med möjlighet att ta upp varierande aktuella ämnen. (Detta tog vi direkt fasta på, vilket kommer att visa sig längre ner i detta aktstycke.)

Söndagen var ytterligare en mycket vacker dag med möjlighet att komplettera resonemangen från gårdagen och ta ytterligare bilder på kollegornas smartaste lösningar. Gemensamt fika på bryggan avslutade själva mötet, och deltagarna kunde tillfreds med ytterligare en givande helg i glada vänners lag dra sig mot hemmahamnar och kanske stundande avslutning på seglingssäsongen?

Teknikträff i Stenungsund

Som en direkt följd av diskussionerna i Skärhamn inbjöds medlemmarna till en teknikträff redan måndagen de 25 september. I kallelsen efterlystes önskemål om diskussionsämnen, och när vi sågs i konferensrummet "Focken" i Fregatten på måndagskvällen startade övningarna med en omröstning och angelägenhetsgradering av de olika ämnena, och den fick sedan styra resonemangen. Alla deltagarna representerade OE32, varför frågorna i den mån de var båtrelaterade avsåg just den typen. Nedan redovisas en del av de förda resonemangen, alla diskussioner resulterade naturligtvis inte redovisade sanningar, utan man får betrakta mötet som ett intressant och nyttigt luftande av olika erfarenheter.

Första ämnet på listan var **Motorbyte**. Av träffdeltagarna hade redan Sture och Lars bytt sina gamla Yanmar 2Q520 mot fyrcylindriga Vetus på 42 Hp, och vi kände dessutom till åtminstone två till på västkusten och en på ostkusten som gjort detsamma. Alla har såvitt vi känner till redovisat odelat positiva erfarenheter av operationen. Ytterligare ett antal båtägare har ännu inte realiserade funderingar på byte. En notabel synpunkt på alla modernare motorer är att den elektriska bränslepumpen utgör en felkälla, utan den står man sig slätt om man inte har en dagtank med självtyck att ta till om olyckan är framme.

Bo redovisade sin lösning, nämligen att renovera den gamla maskinen och förbättra installationen genom att förstora uttagen i skrov och roder för propellern och därmed kunna flytta propellern ca 50 mm bakåt. Detta minskar kavitationen och ökar dragkraften märkbart. Utformningen av propelleruttaget varierar åtskilligt mellan olika båtar, och det är inte osannolikt att det finns en och annan som kan vinna på att göra någon justering.

Per och Bengt umgås med planer på byte, och genomförde just en marknads- och erfarenhetsundersökning, och ville naturligtvis ta del av deltagarnas synpunkter. Själva hade man kommit fram till att Penta vore det tekniskt bästa alternativet, dock med en kraftig prislapp. Det vore kanske en idé att dokumentera de byten och de erfarenheter man gjort så långt.

Ett inpass om **segeltrim** mitt i motordiskussionen gav upphov till ett resonemang om huruvida man kan förvänta sig 90 grader mellan slagen. Erfarenheten tycks peka på större vinkel, det måste inkludera även avdriften?

När det gäller frågan om kommande krav på **toatömning** över däck, verkar majoriteten räkna med en generös dispens för äldre, dvs våra båtar. Vad beträffar utformningen vid en tankombyggnad bör man kunna förutsätta att sugslangen iland har ett rör att sticka ner i tömnings-

öppningen, inte sugning via tätning i däck. Det senare skulle sannolikt generera ett stort antal imploderade tankar och generande dofter i hamnarna.....

Ankring förefaller bli allt populärare, i ökande takt allteftersom hamnavgifterna ökar? Hur lång kätting behöver man? Är det OK med hälften kätting och resten lina? Kättingen väger massor och ligger i allmänhet på fel ställe i båten, om man inte som vissa har arrangerat specialkanaler för att föra kättingen ner på kölen i mitten av båten. Sture redovisade praktiska draghållfasthetsprov på kätting, lina och splits som gav resultaten 3200 kg för kättingen, ? för lina och 1200 för splitsen.

Vi ägnade en stunds funderingar runt den alltmer populära företeelsen **AIS**. Tveköst kan en mottagare vara till god nytta vid passage av T-leden på väg till Danmark, där det ibland kan vara svårt att definiera ett hål i den strida strömmen av korsande lastfartyg. Huruvida man skall satsa på klass A eller B är väl en filosofisk fråga. Att själv synas kan aldrig vara fel, men vad händer om alla fritidsbåtar skaffar Klass B transpondrar och fyller skärmarna med data? Nästa fråga är vad man gör med den information man får, t.ex. ropa upp annalkande skepp för att kolla om man blivit observerad, eller bara kolla fart och riktning för att kunna hålla undan. Sture har använt AIS tillsammans med navigationsprogrammet MaxSea på PC och är nöjd med erfarenheterna. Det lär finnas nya VHF-apparater med inbyggd AIS, där man t.o.m. skall kunna avläsa data på den inbyggda displayen, men man tappar naturligtvis dimensionen att i sin plotter kunna se främmande fartyg i förhållande till de egna båten.

Kutterstag är en förbättring flera av oss drömt om utan att få till det. Många har det, kanske i första hand de som satt på peke och låtit originalstaget i någon form utgöra ett inre förstag, vad det nu kallas i en sådan konfiguration. Bo har peke men har ändå fäst kutterstaget på däck, framför ankarboxen. Bosse använder en 19 kvm stor kryssfock. Har man fästet tillräckligt långt bak kan man skota den nya focken innanför undervanten. För oss utan peke gäller det att hitta en lämplig fästpunkt i däck, sannolikt är det enklaste i samband med skottet mellan ankarbox

och förpik. Fastsättningen i däck görs lämpligen med en pelikanhake om man vill kunna segla utan kutterstag. Fästet i masten bör sitta max 5% av masts höjden ner från toppen, annars kan man åka på att arrangera backstag för mothåll. Själva fästet finns som standard i Seldéns sortiment.

Vi pratade också lite långfärdssegling, Bosse som har en del erfarenheter betonade vikten av **god sömn** för frivakten under överseglingar. Själv praktiserar Bo "total isolering" med hörselskydd och ögonmask, förutom att han ser till att ha bra stöd för kroppen oavsett krängning.

Slutligen kom vi in på kapitlet **durk under däck**, alla var eniga om att en fin teakdurk med inlagda "nåt" är mycket tjugigt att se på, men att en heltäckningsmatta allt är bra mycket gösigare för fötterna en kylig vårmorgon. Hos "Marinmattan.se" kan man tillgodose båda behoven, t.ex. heltäckningsmatta med utseende som ett teakdäck.....

”Pushpit” kallar en del det som andra kallar akterpulpit. Eder rapportör, som alltid intresserad av språkets utveckling, undrade något över denna märkliga konstruktion, som sägs komma av att man drar (pull) där fram och skjuter (push) där bak, vilket förefaller tämligen långsökt. ”Pulpit” kommer sannolikt från engelskan ord för ”pulpet” eller talarstol, något anordningen där fram liknar, tror jag.

Deltagare i denna opretentiösa men mycket trevliga afton var:

Christer Ahlberg, OE32 *Mother of Pearl*, Bo Edvinson, OE32 *Bobiette*, Leif Lexell, OE32 *Josefin*, Leif Liljeberg OE32 *Moatjé*, Lars Ljung OE32 *Calluna*, Sture Ottosson, OE32 *Missy*, Per Rosquist och Bengt Rydhed, OE32 *Amalia*.

Farsdagsträff enligt traditionen

Traditionen bjuder att ”stora höstträffen” på västkusten går av stapeln på självaste Fars Dag, så även 2010. Vi har ju genom Birgitta och Leif Liljeberg kommit att få utnyttja Eriksbergs Vinsällskaps lokaler i gamla pannrummet på varvet Eriksberg, och lite gjort den till vårt stamlokal, och det var här vi träffades.

Först på programmet stod dagens andliga spis och mötets huvudnummer. Redan till vårens årsmöte (i samma fina lokaler) hade vi hoppats få ta del av de erfarenheter Elinore och Stefan Axelsson samlade på sin resa till Västindien 2008/2009. I våras kom tyvärr sjukdom emellan, men nu var alla på benen, och vi fick en mycket trevlig och vackert illustrerad berättelse om hur det kan vara att med tre ganska små barn segla OE32 Bella från Göteborg ner längs Tyskland, Holland, Belgien, Frankrike,

över Biscaya till Spanien och Portugal, via Gibraltar till Marocko och Kanarieöarna. Härifrån seglade Stefan med äldre sonen John och bror Tomas över till Tobago, medan mamma Elinore och barnen Gabriela, Carl och Gustav flög hem till Sverige. Hela familjen seglade sedan vidare till Venezuela, Colombia, vidare mot San Blas i Panama, längs Nicaraguas kust till Honduras, Guatemala, Beliz, Mexico, Cubas sydkust, och Bahamas. Hemseglingen via

Bermuda och Azorerna skedde åter utan barnen och mamma Elinore. Ett riktigt äventyr som nog inspirerade en och annan att själv våga lossa tamparna för lite längre utflykter!

Denna gång låg mötet lite senare på eftermiddagen, alla förutsattes ha fått i sig en rejäl lunch, så den lekamliga spisen denna dag var hembakt bröd (Eva förstås), goda ostar och viner, ett självklart val i denna kulinariska miljö.

Efter denna energikick fick deltagarna lite information om vad styrelsen i sin visdom beslutat, nämligen att 2011 års årsmöte kommer att hållas i Kumla Herrgård (Tyresö) den 18mars. Vi resonerade som vanligt något om kommande västliga övningar, och fann att en båtträff i skiftet augusti/september nog är det bästa förslaget. En vårlig träff iland dessförinnan vill man också gärna ha – förslag till ämne och lokal till denna önskas, liksom till båtträffen. Senare fortsatte diskussionerna i mindre grupper, tills mörkret stod tätt i omgivningarna och nöjda deltagare kunde dra sig hemåt för fortsatta planeringsfunderingar.

Deltog gjorde:

Elinore och Stefan Axelsson, OE32 *Bella*

Katarina och Christer Ahlberg, OE32 *Mother of Pearl*

Birgitta och Erik Bergman, OE36 *Taieni VI*

Bosse Bergqvist, OE32 *Marissa*

Bo Edvinson, OE32 *Bobiette*

Lena och Göran Haeger, OE32 *Linnea*

Eva och Leif Lexell, OE32 *Josefin*

Cajsa och Lars Ljung, OE32 *Calluna*

Lilian och Ralf Marek, OE32 *Vagant*

Magnus Mellbert, OE32 *Non Sine*

Per Rosquist, OE32 *Amanda*

Roger Svantesson och Nina Johansson Taube, OE32 *Lottie*

Bilder: Christer Ahlberg, Leif Lexell, Cajsa Ljung. Text Lars Ljung